

30 DNÍ

MODLITEB

ZA SVĚT ISLÁMU

10. BŘEZNA – 8. DUBNA 2024

TADY, TAM
A VŠUDE

Vítejte u vydání **30 DNÍ MODLITEB ZA SVĚT ISLÁMU** pro rok 2024

TADY, TAM a VŠUDE!

Nikdo nemůže popřít, že se svět rychle mění. Nové technologie v oblastech komunikace, dopravy a vědních disciplín proměňují lidskou interakci i to, jak lidé pracují, kde žijí, čemu a jak se učí nebo jak se přizpůsobují svému okolí. Děti narozené v posledních letech nikdy nepoznaly život bez počítačů a mobilních telefonů. Online výuka nebo práce z domu už je pro mnohé z nich běžnou věcí. Cestování do vzdálených zemí je považováno za samozřejmost, stejně jako možnost mluvit s kýmkoliv, kdykoliv a kdekoliv na zemi. Ještě nikdy nebylo lidstvo tak mobilní a tak propojené.

Když tato příručka před 30 lety začínala vycházet, zaměřovala se především na modlitby za muslimy žijící ve svých domovinách. V dnešní době lze ale rostoucí muslimské komunity nejrůznějšího etnického původu nalézt kdekoliv i mimo jejich země původu, protože uprchlíci, přistěhovalci, studenti a lidé hledající práci se dnes volně pohybují po všech zemích světa.

Letos příručka 30 dní modliteb za svět islámu představí muslimské komunity TADY, TAM A VŠUDE

– v místech, odkud historicky pocházejí, v přistěhovaleckých čtvrtích, na nebezpečných cestách do nových domovů, ve všech koutech světa. Proces přizpůsobení se změnám je náročný a obtížný pro ty, kteří zůstávají v nezadržitelně se proměňujícím místě svého rodiště, stejně jako pro ty, kteří se vydávají do jiného města či na jiný kontinent – ať už z vlastního rozhodnutí, nebo donuceni okolnostmi. Křesťané by měli být těmi, kteří nově příchozí přijmou a pomohou jim – a to i na místech, kde oni sami jsou cizinci. Tak naplní Kristův příkaz „miluj svého bližního jako sám sebe“ (Lukáš 10,27).

Tato modlitební příručka vám pomůže modlit se za muslimy tady, tam a všude a bude vás motivovat k modlitbám především za muslimské komunity žijící ve vašem okolí, jimž ke slávě Boží můžete být světlem a požehnáním i vy.

Vydavatelé
30 Days of Prayer
International

O iniciativě

30 DNÍ MODLITEB za SVĚT ISLÁMU

V dubnu roku 1992 se skupinka křesťanů z celosvětově působící misijní organizace sešla na břehu Rudého moře na Blízkém východě. Právě skončil ramadán. V průběhu modlitby tato skupinka mužů a žen prožila, že je Bůh vede k tomu, aby věnovali více pozornosti jeho lásce k muslimům. Účastníci setkání toto zjevení popisovali jako jasnou zprávu, která je vyzývala k přijetí světa islámu v celé jeho rozmanitosti a k tomu, aby na muslimy pohlíželi Božím očima – jako na jeho milovaná stvoření. Zavázali se, že toto volání uposlechnou, a uspořádali 30 dní půstu a modliteb zaměřených na muslimy.

Od té doby vychází každý ramadán modlitební příručka, která v průběhu tohoto třicetidenního půstu pomáhá křesťanům modlit se za muslimy. Hlavním záměrem je zehnat muslimům a zároveň pomoci křesťanům, aby muslimům po celém světě lépe porozuměli a více je milovali. Křesťanští pracovníci působící v muslimských komunitách byli vyzváni, aby přispěli svými příběhy a náměty na modlitby za potřeby místních lidí. Na překladu do více než 40 jazyků a distribuci příručky se pak podíleli spolupracovníci z mnoha zemí. Vzniklo tak jedinečné celosvětové modlitební hnutí, díky němuž se k modlitbám za muslimy každoročně připojuje mnoho set tisíc lidí.

Pokud se chystáte modlit podle této příručky, pak víte, že Bůh s námi skrze modlitbu spolupracuje, a můžeme vidět ovoce, které těchto více než třicet let věrných přímluv přineslo. Vaše účast, vaše odpověď na Boží volání, které začalo před třiceti lety, a vaše modlitby navždy změnily svět.

Jak se **MODLIT** za **MUSLIMSKÝ SVĚT?**

Za vznikem příručky 30 dní modliteb stála skupina lidí, kterým záleželo na tom, aby muslimové poznali Kristovu lásku. Podívejte se na několik biblických veršů, které vám pomohou připravit svá srdce k modlitbě.

- Věříme, že Ježíš je Spasitel světa, který smiřuje všechny lidi s Bohem. *Jan 14,6; Skutky 4,12; 2. Korintským 5,18–13*
- Každý člověk byl stvořen k Božímu obrazu a jako takový má nesmírnou hodnotu a důstojnost. *1. Mojžíšova 1,26–28*
- Bůh miluje muslimy a nechce, aby kdokoliv z nich zahynul. *1. Timoteovi 2,4; 2. Petrova 3,9; Jan 3,16*
- Jakožto Kristoví následovníci bereme velmi vážně jeho výzvu milovat Boha a milovat své bližní. Muslimové naši bližní jsou a jedním ze způsobů, jak jim můžeme prokazovat lásku, je vyprošovat požehnání pro ně, jejich rodiny a jejich komunity. *Matouš 22,37–39*
- Ježíš nám přikazuje milovat každého a modlit se za každého – včetně těch, kteří nám ublížili. *Matouš 5,44*
- Naše přímlyvy za muslimy má motivovat láska. Naším vzorem je Ježíš, který nás miloval a zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšní. *Římanům 5,8*
- Když jeho lásku přijímáme, naplňuje nás Bůh svou láskou k druhým lidem a dává nám sílu uskutečňovat ono velké přikázání milovat Boha a své bližní. Nejsem povolání k tomu, abychom muslimy soudili, báli se jich, nenáviděli je nebo se k nim chovali způsobem, který by odporoval povaze Božího království. Máme jen milovat, žít podle Kristových přikázání, modlit se a důvěřovat Duchu svatému, že bude přivádět lidi ke Kristu. *Galatským 5,22–23; Jan 6,44; 12,32; 16,8; 1. Korintským 13*

Kéž vás při modlitbách během 30 dní modliteb za svět islámu vede Kristova láska a inspiruje Duch svatý.

TADY, TAM a VŠUDE!

KAM NÁS LETOS
MODLITBY ZAVEDOU?

- Alžírsko
- Afghánistán
- Ázerbájdžán
- Bosna
- Kambodža
- Džibutsko
- Egypt
- Etiopie
- Evropa
- Ghana
- Řecko
- Guinea
- Indie
- Indonésie
- Írán
- Jordánsko
- Kosovo
- Mauritanie
- Nigérie
- Norsko
- Pákistán
- Katar
- Somálsko
- Saúdská Arábie
- Tádžikistán
- Turecko
- Jemen

1. DEN · 10. BŘEZNA

JEMEN

Před 3000 lety navštívila krále Šalomouna královna ze Šeby a přivezla ze své země, dnešního Jemenu, jako dary koření a zlato. Zpátky se vracela se spoustou neodbytných otázek, protože ji fascinovalo, co během návštěvy slyšela o Šalomounově Bohu.

Dnes je Jemen velmi zbídačenou zemí a jeho představitelé řeší mnohem horší otázky. Hladina podzemní vody v zemi klesá. Jen 25 % žen umí číst a psát. Od roku 2014 je země rozervána občanskou válkou, a 82 % z 31 milionů obyvatel tak zcela závisí na zahraniční pomoci, bez které by vůbec nedokázali přežít. Nemoci a hladomor si v této kdysi nádherné zemi vybírají strašlivou daň.

Jemen je z 99 % muslimský. Sever země ovládají Hútíové, jih Prezidentská rada a řada dalších politických, vojenských či kmenových vůdců, kteří potřebují Boží moudrost a spasení.

Přijmout Krista je pro jemenské představitele velmi obtížné, především z toho důvodu, že odchod od islámu se trestá smrtí. U Boha ale nic není nemožné.

David se modlil za to, aby jeho syn Šalomoun – a v konečném důsledku i Kristus jakožto jeho potomek – obdržel od králů Šeby dary (Žalm 72,10). Bůh na jeho prosbu odpověděl, alespoň částečně. Modleme se, aby Davidova prosba došla v dnešní době ještě většího naplnění tím, že muslimští vládcové Jemenu poznají Krista jako Pána.

Nuže, králové,
mějte rozum,
dejte na výstrahu,
soudcové země!
Služte Hospodinu s bázní
a jásejte s chvěním.

Žalm 2,10–11

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

*Modlete se za to,
aby se evangelium
Jemenem šířilo a zasáhlo
až do nejvyšších vrstev vlády.*

*Modlete se za celonárodní i místní
vůdce, aby vložili svoji důvěru
v Ježíše Krista.*

*Proste za to, aby jemensští
představitelé umožnili svému lidu
žít zbožně, v pokoji a ve svobodě
následovat Krista.*

SOMÁLSKO

Somálsko leží na okraji Afriky a všech 17 milionů obyvatel jsou oficiálně muslimové. Je to země rozervaná občanskou válkou. Somálci trpí hladem, politickou nestabilitou, suchem i záplavami.

Většina Somálců jsou pastevci ovcí a velbloudů, které vyvážejí do země Perského zálivu a dalších oblastí. Dnes je ale v důsledku sucha a špatného hospodaření živobytí mnoha somálských nomádů v troskách. Nomádi museli opustit venkovské oblasti a uchýlit se do přeplněných uprchlických táborů nebo do hlavního města.

V posledních letech se v rostoucí míře začínají projevovat spory mezi somálskými klanů. Mezi zbídačenými lidmi bez domova se jako infekce šíří otupělost a letargie. Tito lidé přišli o vše a mnoho jejich dětí ještě umírá v důsledku znečištěných vodních zdrojů, nedostatku zdravého jídla nebo

Pán neotálí splnit svá zaslíbení,
jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi
trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul,
ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

2. Petrova 3,9

zdravotní péče. Teroristická skupina aš-Šabáb navíc brání tomu, aby se k těm, kteří jsou v největší nouzi, dostala mezinárodní pomoc. Asi devět milionů lidí v zemi trpí hladem.

Manžel se s Nádírou rozvedl a odešel od ní a jejich pěti dětí hledat nový život do zahraničí. Život se tím pro Nádíru stal ještě těžším, ale je velmi vděčná za vnitřní pokoj, který našla, když uvěřila v Ježíše, a také za podporu, které se jí dostává od dalších věřících. Po nějaké době si ale její bývalý manžel vynutil, aby se jejich syn Sami přestěhoval k němu a sloužil v jeho nové rodině. Po celou dobu, co byl Sami pryč, se za něj Nádíra se zlomeným srdcem modlila a po 12 měsících se nakonec jedenáctiletý chlapec vrátil domů. Prošel si velmi traumatizující zkušeností, byl vyhladovělý, ale šťastný, že může být znovu se svou matkou.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se, aby místní politické nacházeli moudrá řešení všech problémů, jimž Somálsko čelí (především vysídlení, nezaměstnanost, chudoba, sucho, hlad, extremismus).

Modlete se za naději do budoucna pro Somálce, kteří jsou sklíčení a zoufalí.

Modlete se, aby se Somálci setkávali s Ježíšem skrze sny a aby se o něm dozvíдали i prostřednictvím křesťanského televizního kanálu Somali Christian TV.

SAÚDSKÁ ARÁBIE

Auto jede napříč Arabským poloostrovem po zaprášených silnicích vedoucích přes nejružnější vesnice. Když přejíždí přes hory, všímá si řidič skupin domů nalepených na úbočí a malých městeček na dně vzdáleného údolí. V Saúdské Arabii žijí ve vesnicích stovky tisíc lidí.

Obyvatelé v nich dnes sice už používají mobilní telefony, mají zvednou elektřinu a osly nahradily pick-upy Toyota, jejich pohled na svět se ale změnil jen velmi málo. Stále se řídí stovky let starými muslimskými a kmenovými zvyklostmi. Zahalené ženy se pokorně vracejí domů vždycky, když do vesnice vstoupí cizinec. Místní patriarcha rozhoduje o tom, co je pro jeho vesnici správné a co špatné. Určuje i to, co bude studovat jeho syn a za jaké může se provdat jeho dcery.

Když bylo ženám v Saúdské Arabii konečně povoleno řídit auto, jeden místní stařešina prohlásil: „Ve městech možná ženy řídit auto mohou, moje žena a dcery ale řídit nikdy nebudou.“

Jakou mají tito hrdí a nezávislí lidé budoucnost? Můžou rodiče nadále vést své děti k dodržování tradic, i když díky mobilním telefonům a moderním technologiím do jejich domovů pronikají cizácké myšlenky a nové pojetí světa? Saúdské žijí v době, kdy může dojít k velkému střetu mezi starým a novým pojetím světa. Prostřednictvím svých mobilních telefonů mají dnes obyvatelé izolovaných vesnic možnost slyšet příběhy z Bible. V chatovacích místnostech spolu Arabové z oblasti Perského zálivu mohou vést duchovní rozhovory. Prostřednictvím křesťanské televize s vysíláním v arabštině speciálně pro Saúdy mohou slyšet o hluboké lásce, jakou je Bůh miluje. Mnoho mladých lidí hledá pravdu.

Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.

Skutky 10,43

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se, aby Duch svatý ve snech a viděních promlouval k místním představitelům.

Modlete se za rozhovory mezi vesničany a křesťany, kteří vesnicemi projíždějí.

Modlete se, aby celé vesnice přicházely k Ježíši a aby se dobrá zpráva evangelia šířila z vesnice do vesnice a byla hlásána od vrcholku hor až po údolí pod nimi.

KATAR

V roce 2022 se v Kataru uskutečnilo fotbalové mistrovství světa. Tato malá pouštní země s 2,7 miliony obyvatel hrdě hostila jednu z nejprestižnějších sportovních akcí světa. Mnozí Katařané byli pohostinní a u svých domů poblíž fotbalových stadionů nabízeli fanouškům datle a čaj. Během fotbalového mistrovství také mnozí křesťané vydávali svědectví.

Jen okolo 10 % obyvatelstva Kataru jsou Katařané. V této bohaté zemi ležící na pobřeží Perského zálivu totiž žijí i zástupci mnoha jiných národů. Někteří z nich se scházejí k bohoslužbám a vytvářejí společenství mnoha různých jazyků. Z přistěhovalců žijících v Kataru pochází 50 % z jiných arabských zemí. Jsou mezi nimi i křesťané, kteří sdílejí evangelium s místními muslimy.

Ahmed, původem z bohaté katarské rodiny, našel novou naději, když se stal křesťanem poté, co mu svědčil kolega z Pákistánu. Ahmed touží po tom, aby mohl Ježíše spolu s dalšími Katařany uctívat ve svém vlastním jazyce. Bojuje ale se strachem, protože kdyby se o jeho víře v Ježíše dozvěděla rodina, vyhnali by jej, a hrozilo by mu dokonce pronásledování a trest smrti.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

*Modlete se,
aby evangelium
zasazené do srdcí
lidí jako semínko mohlo vzrůst
a aby noví věřící měli odvahu
svědčit svým rodinám a sousedům.*

*Proste za to, aby Katařané
i přistěhovalci měli větší svobodu
a mohli beze strachu uctívat Boha tak,
jak sami chtějí.*

*Modlete se, aby křesťané žijící
v Kataru, ať už jsou to Katařani,
nebo přistěhovalci, měli moudrost
a smělost sdílet svou víru s ostatními.*

Hle, činím něco docela nového
a už to raší. Nevíte o tom?
Já povedu pouštní cestu
pustou krajinou řeky.

Izajáš 43,19

URDSKY MLUVÍCÍ MUSLIMOVÉ

V Indii žije rozmanitá muslimská populace tvořená různorodými etnickými skupinami, jako jsou Bengálci, Tamilové, Malajálamové, Gudžarátci a mnoho dalších. Každá z těchto skupin má své vlastní jedinečné kulturní, jazykové i náboženské zvyky. Nejpočetnější muslimskou skupinou v Indii jsou ale muslimové mluvící urdsky, kteří žijí převážně v severní části země.

Kultura urdsky mluvících muslimů je rozmanitá – tímto jazykem mluví lidé napříč různými regiony a zeměmi od Indie a Pákistánu přes Bangladéš, Afghánistán a Írán až k některým oblastem Blízkého východu. Jejich kultura je silně ovlivněna muslimskými tradicemi a hodnotami, které se mísí s místními zvyklostmi. Důležitou roli v oblasti místní kultury hraje i literatura, poezie, hudba a gastronomie.

Odhadnout počet urdsky mluvících muslimů je obtížné. Tito lidé totiž žijí v mnoha různých oblastech a zemích. Odhaduje se ale, že urdština je mateřským jazykem pro 65 % muslimů v Pákistánu. Početné skupiny urdsky mluvících muslimů najdeme dále i v Indii, Bangladéši a Afghánistánu. Celosvětově se počet lidí mluvících urdsky odhaduje na 230 milionů.

Mnoho urdsky mluvících muslimů přišlo do Indie z dnešního Bangladéše (tehdy Východní Pákistán) v roce 1947, kdy se Indie rozdělila. Nebylo pro ně ale jednoduché získat občanství a museli se potýkat také s diskriminací. Na tyto lidi bylo totiž vždy pohlíženo jako na přistěhovalce. Jak v Indii nabýval na důležitosti hinduismus, muslimské komunity byly více a více odsouvány na okraj zájmu. Pouliční nepokoje a násilí namířené proti muslimům stále roste, a muslimové tak často zažívají strach a obavy o svou budoucnost.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se, aby početná a z velké části evangeliem nijak nezasažená skupina muslimů hovořících urdsky měla více příležitostí setkat se s dobrou zprávou evangelia.

Modlete se, aby hinduisté a muslimové spolu dokázali žít v míru a aby mezi ně křesťané přinášeli Kristův pokoj.

Modlete se, aby lidé mluvící urdsky, ať už žijí kdekoliv, měli přístup k Ježíšovu učení.

A řekl jim: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“

Marek 16,16

SINDHOVÉ V PÁKISTÁNU

Mohamed je dvanáctiletý sindhský chlapec žijící v Karáči v Pákistánu.

Každý den vstává před východem slunce, aby se mohl modlit fadžr (ranní modlitby), než půjde do školy. Chodí do islámské školy a po cestě na svém

telefonu vždycky poslouchá předčítané úseky z Koránu. Někdy se také podívá na nejnovější výsledky kriketové ligy. Je totiž velkým fanouškem sindhského týmu.

Když dorazí do školy, pozdraví Mohamed své spolužáky a učitele tradičním pozdravem salám a poté se vydá do své třídy. Většinu dne tráví studiem arabštiny, Koránu, historie a tradic islámu. Učí se urdštinu, úřední jazyk země, a studuje i sindhštinu – svůj mateřský jazyk. Drtivá většina z 36 milionů Sindhů v Pákistánu jsou

---

Ježíš k nim opět promluvil a řekl:

„Já jsem světlo světa; kdo mě následuje,
nebude chodit ve tmě,
ale bude mít světlo života.“

Jan 8,12

---

muslimové a provincie Sindh je také domovem pro mnoho súfijských svatých mužů a mystiků. Vzniklo zde i mnoho významných děl súfijské hudby a poezie.

Po škole Mohamed s kamarády až do večerních modliteb hraje kriket. Všichni v jeho rodině jsou velmi zbožní a chtějí, aby měl Mohamed ve škole dobrý prospěch, a mohl tak jít studovat na jednu z místních univerzit. Mohamedův otec pracuje jako dělník v přístavu v Karáči. Provincie Sindh je úrodná oblast; pěstuje se v ní bavlna, pšenice, rýže, cukrová třtina a mnoho dalších plodin. Přístav je tedy velmi důležitým místem pro export. Mohamedův otec ale nechce, aby šel syn v jeho stopách, a přeje si, aby se stal lékařem nebo zubařem.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Mezi Pákistánci

žijí méně než

2 % křesťanů, a tak je jen velmi málo

pravděpodobně, že by Sindhové někdy uslyšeli dobrou zprávu o Ježíši od svého spolupracovníka nebo známého. Modlete se tedy, aby se o Ježíšově příběhu dozvěděli alespoň prostřednictvím některého online média, podcastu nebo jiné platformy.

Modlete se, aby křesťanská menšina žijící mezi Sindhy byla pro své muslimské sousedy světlem a požehnáním.

Modlete se, aby Sindhové žijící kvůli studiu nebo práci v zahraničí uvěřili a přinesli dobrou zprávu o Ježíši domů ke svým rodinám.

MINANGKABAUOVÉ V INDONÉSII

Wan je stařešinou v jedné rybářské vesničce na Západní Sumatře, indonéské provincii, která je domovem Minangkabaů. Wan vyhrál v soutěži o nejlepší slogan 150 000 dolarů, zemře ale dřív, než si cenu může vyzvednout. Ostatní vesničané připraví plán, jak jeho smrt zatajit, aby mohli cenu získat a využít ji pro dobro vesnice. Jejich vynalézavý způsob řešení problémů při tom ale naráží na předpisy upravující chod muslimské společnosti.

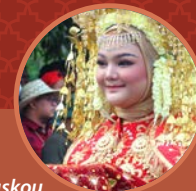
Výše popsany příběh tvoří jádro zápletky nedávno natočené komedie Onda Mande! (Ach ne!) Většina dialogů je napsána v místním jazyce, takže i otec režiséra, který pochází z rybářské vesnice podobné té ve filmu, si celý příběh může lépe vychutnat. Film je oslavou minangkabauského jazyka, tradiční vesnice, hodnot, jako jsou vzájemná spolupráce a mazanost, a také identity Minangkabaů coby muslimů.

Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

Zjevení 3,20

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Mezi islámem a minangkabauskou kulturou existuje napětí i v dalších oblastech (například rodinnou půdu dědí výhradně ženy). Tyto tradice ukazují, že když Bůh tvoří podle svého obrazu, může to mít různé podoby. Kéž Bůh dá Minangkabaům milost, aby poznali, že dokonalým obrazem neviditelného Boha je Ježíš.

Film využívá minangkabauský jazyk, aby mohl promlouvat přímo k srdcím místních lidí. Bible je sice v minangkabauštině dostupná, potřebovala by ale zásadní revizi, aby byla srozumitelná. Proste Boha, aby povolával Ježíšovy následovníky, kteří dokážou zasáhnout Minangkabauy jejich jazykem a způsobem, který bude pro jejich kulturu vhodný.

Kromě filmového průmyslu pracují Minangkabauové v Indonésii často i na jiných vlivných pozicích. Proste Boha, aby k následování Ježíše povolával Minangkabauy, kteří mají vliv a budou ochotni ho využívat k přivádění dalších lidí k němu.

8. DEN · 17. BŘEZNA

KÓNKANŠTÍ MUSLIMOVÉ

Ismat zamával přes zaplněné nádvoří dávnému kamarádovi ze školy, ale nepodařilo se mu procat se blíže, aby jej pozdravil. Do Goy na západním pobřeží Indie přicestoval z Kanady, kde pracuje, kvůli svatbě své sestry. Strop byl ozdoben květinovou výzdobou a hudebníci hráli hlasitě. Všude kolem kroužili smějící se lidé a nosili si obrovské talíře s tradičním jídlem zvaným *biryani*.

Svatba je pro kónkanské muslimy velkolepou událostí a slaví se okázale a pompézně. Kónkanové jsou proslulí svou štedrostí, pohostinností a láskou k dobrému jídlu. K jejich svatebním rituálům patří obřad *sírat*, při kterém ženy zpívají písně, jimiž žehnají nevěstě a ženichovi, nebo obřad *mehendi*, při kterém družičky zdobí ruce a nohy nevěsty propracovanými obrázky kreslenými rostlinným barvivem zvaným *henna*.

Kónkanští muslimové jsou v Indii náboženskou menšinou a žijí převážně v přímořských oblastech států Goa a Karnátaka. Jedná se zřejmě o potomky arabských a perských obchodníků, kteří se v oblasti usadili před více než tisíci lety.

Ismat si byl vědom, že rodina očekává, že se i on brzy ožení. Obzvláště teď, když se usadil v Kanadě a má dobré zaměstnání. Jeho rodina ovšem neví, že Ismat v Kanadě chodí do církve, kde se seznamuje s křesťanskou vírou. Jeden spolupracovník ho pozval do církve na vánoční slavnost, Ismata to zaujalo a chtěl se dozvědět víc. V duchu uvažoval, co by mu na jeho počínání rodina řekla, kdyby jim o tom pověděl. Nehodlal to téma ale otevírat během svatby.

NÁMĚTY
K MODLTBÁM

Modlete se, aby měli kónkanští muslimové srdce otevřená pro působení Ducha svatého a aby měli zájem dozvědět se, o co v křesťanské víře jde.

Modlete se za to, aby ke Kristu přicházely celé rodiny kónkanských muslimů.

Modlete se, aby indiští muslimové studující v zahraničí měli příležitost spřátelit se s křesťany, kteří by se s nimi podělili o svou víru.

Světlem pro mé nohy
je tvé slovo,
osvěcuje moji stezku.

Žalm 119,105

BIHÁRŠTÍ MUSLIMOVÉ

Ahmed přišel do mešity s hlavou skloněnou, oči i šiji měl ale nastražené. Před pouhými několika týdny se malé městečko v Biháru, kde bydlí, stalo dějištěm pouličních nepokojů vyprovokovaných sporem dvou mužů – jednoho muslima a druhého hinduisty. Spor se posléze rozšířil, až začal dav zapalovat domy a útočit na rodiny. Během nepokojů Ahmedovi někdo ukradl kolo a na jeho domě rozbil okna. Na policii raději nešel, protože se obával, že by byl sám zatčen. Jeho rodina na stejném místě žije už po čtyři generace a Ahmed nechápe, jak je možné, že se z jeho sousedů najednou stali nepřátelé.

Bihár je stát s významnou muslimskou populací ležící ve východní části Indie. Muslimové v Biháru jsou převážně potomci přistěhovalců ze Střední Asie, Persie a Afghánistánu, kteří se v oblasti usídlili v průběhu 12. století. S 16% zastoupením tvoří v Biháru početnou menšinu. Zbývající populace je téměř výhradně hinduistická.

Bihárská kultura je směsicí islámských a hinduistických tradic, a mnozí muslimové tedy slaví náboženské

Blaze těm, kdo působí pokoj,
neboť oni budou nazváni syny Božími.

Matouš 5,9

svátky jak muslimské, tak hinduistické. A některé muslimské svatostánky pak má v úctě také hinduistická komunita.

Kuchyně bihárských muslimů rovněž kombinuje indické a blízkovýchodní tradice. Mnoho v Biháru oblíbených jídel pochází z muslimských oblastí – takovým pokrmem je například bihárský kebab nebo proslavené bihárské *sattu* – tradiční pokrm z opečené cizrnové mouky.

Navzdory společné historii a sdíleným tradicím ale bihárští muslimové čelí značné diskriminaci. Hinduistický nacionalismus je v Indii na vzestupu a muslimská menšina se stává terčem radikálů. Někdy dochází i k násilným útokům. To vše působí napětí ve městech a vesnicích, kde po generace žili muslimové a hinduisté vedle sebe v míru.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

V Biháru žije jen velmi málo křesťanů. Modlete se, aby mohli být mostem, který přinese mezi muslimy a hinduisty smíření.

Proste, aby se muslimové a hinduisté v Biháru rozhodli žít spolu v míru.

Modlete se, aby co nejvíce muslimů – i hinduistů – v Biháru přicházelo k Ježíši a aby společně pracovali pro dobro své komunity.

SAHARÁWÍJCI V ALŽÍRSKU

Bašír sedí ve stínu před domem svých rodičů a připravuje tradiční čaj. Žije v jednom z uprchlických táborů zřízených pro Saharáwíjce v poušti v jihozápadní části Alžírsku. Spolu se svými krajany se cítí okolním světem zcela zapomenut. Poté, co Španělsko v roce 1975 ukončilo koloniální okupaci Západní Sahary, toto území anektovaly Maroko a Mauritánie. To vedlo k dlouhotrvající válce, která donutila tisíce a tisíce Saharáwíjců uprchnout ze své vlasti do Alžírsku. Přibližně 180 000 Saharáwíjců zde od roku 1991 žije v jednom z nejstarších uprchlických táborů na světě. V táboře je nedostatek potravin a lékařská péče či vzdělání jsou jen obtížně dostupné. Každý den je bojem o přežití.

Žít tak dlouho bez domova v situaci, kdy není možné naplnit ani základní potřeby, vede k hluboké beznaději. Duchovní situace Saharáwíjců je rovněž tragická. Podobně jako poušť, ve které žijí, vyschla i veškerá jejich naděje. Mají jen velmi málo příležitostí slyšet o Bohu nabízejícím vodu živou. Mezi Saharáwíjci nejsou prakticky žádní následovníci Ježíše a působí mezi nimi jen hrstka pracovníků věnujících se této muslimské etnické skupině, čítající přibližně jeden milion příslušníků.

Na holých návrších otevřu vodní proudy,
uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero
změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla.

Izajáš 41,18

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby Bůh povolal pracovníky, kteří by byli ochotni pracovat mezi Saharáwíjci a přinést s Boží pomocí do pouště vodu živou.

Proste, aby Bůh sesílal Saharáwíjcům sny a vize, v nichž se jim zjeví jako dárcé živé vody – takovým způsobem, aby se probudila jejich touha po duchovní obnově.

Modlete se, aby těch několik Ježíšových následovníků v národě Saharáwíjců rostlo ve své víře a s odvahou vydávalo svědectví navzdory tlaku a pronásledování.

TIGRAJOVÉ V ETIOPII

Armina je šťastná pokaždé, když jí ze vzdáleného hlavního města Addis Abeby zatelefonují její synové-dvojčata. Dlouho o nich nic nevěděla. Během dvouleté války byl Tigraj, svazový stát na severu Etiopie, kde Armina žije, zcela odříznut od jakéhokoliv kontaktu s okolním světem. Válka mezi místní vládou a etiopskou armádou připravila o život více než půl milionu lidí a tvrdě zasáhla celou tigrajskou oblast.

Když si Armina uvědomila, že co nevidět začne válka, poslala své dva syny do vzdáleného hlavního města, kde byli ve větším bezpečí. Armina během svého života dokázala překonat řadu obtížných situací. Narodila se jako muslimka a jako mladá dívka se provdala za staršího muže. Když jednou dostala Bibli, začala ji tajně číst. Její manžel na to ale přišel, rozvedl se s ní a zapudil ji i jejich společné syny. Z Arminy se pak stala odvážná následovnice Ježíše, která svou víru sdílí s ostatními. Musela kvůli tomu snášet i nepřátelství a vytrpět mnoho pronásledování, také ale přivedla řadu lidí

k Ježíši. Sama k tomu říká: „Má cesta byla obtížná a následování Ježíše mi přineslo hodně utrpení. Bůh je ale věrný! A světil mi úkol: je mi dovoleno sdílet evangelium s muslimy.“

Ve státě Tigraj se většina obyvatel hlásí k pravoslavnému křesťanství. Na východě, odkud Armina pochází, žije také mnoho muslimů (v celém Tigraji tvoří 5–10 %). Z historického hlediska je tato oblast vstupní branou do světa islámu, do regionu i do celé Afriky. Evangelikální křesťané jsou jen zanedbatelnou menšinou.

I stane se potom: Vyleji svého ducha na každé tělo.
Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny,
vaši jinoši budou mít prorocká vidění.

Jóel 3,1

NÁMĚTY K MODLITBÁM

*Proste za mír
a za to, aby se
našlo přijatelné
řešení konfliktu v Etiopii.*

*Modlete se, aby církev v Tigraji
mohla růst a křesťané s odvahou
sdíleli svou víru v Ježíše.*

*Modlete se, aby ženy jako Armina
byly pro další věřící dobrým
příkladem.*

TÁDŽIKOVÉ PRACUJÍCÍ V ZAHRANIČÍ

Rasul seděl v kavárně v Dušanbe, hlavním městě Tádžikistánu, a uvažoval o pracovní nabídce, kterou zrovna dostal. Šlo o sběr ovoce v Německu. Byl nezaměstnaný od té doby, co před rokem dokončil školu. Nudil se a to, že nemá žádný příjem, ho frustrovalo. Tato pracovní pozice by mu dala možnost cestovat a něco si vydělat. Také ale slyšel o lidech, kteří když odešli za prací do zahraničí, byli podvedeni a přinuceni pracovat za minimální nebo žádnou mzdu. Rasul se rozhodl, že půjde do mešity a požádá o radu druhé, protože věděl, že mnoho tamějších mužů dříve už v zahraničí pracovalo.

Tádžikistán je jednou z nejchudších zemí ve Střední Asii. Mnoho Tádžiků je nezaměstnaných a hledá práci v Rusku nebo poslední dobou také stále častěji v některých zemích západní Evropy. Nejčastěji pracují v odvětvích, jako je stavebnictví, zemědělství a služby. To jim sice umožňuje vydělat dostatek peněz, aby zajistili své rodiny, na druhou stranu ale v zahraničí také jen málokdy najdou pracovní uplatnění, kde by využili své vzdělání a dovednosti. Tito lidé musejí čelit i mnoha pastem, které na zahraniční pracovníky číhají například v podobě bezohledných zaměstnavatelů či náborových agentů, kteří se snaží jejich obtížnou situaci zneužít k vlastnímu prospěchu. Zahraniční dělníci tedy někdy musejí pracovat na dlouhých směnách za minimální mzdu. Málokdo se ale odváží o zneužívání zaměstnanců promluvit nahlas, ze strachu, že bude z práce vyhozen.

Tádžikistán je z 90 % muslimský, ale žije v něm i menšina pravoslavných křesťanů a několik dalších náboženských skupin. Vláda v Tádžikistánu je ale sekulární a udržuje si nad náboženskými aktivitami v zemi přísnou kontrolu.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se za tádžické muslimy, kteří hledají práci v zahraničí, aby našli takové zaměstnání, které bude legální, bezpečné a umožní jim zajistit své rodiny. Proste také za to, aby se ekonomická situace v Tádžikistánu zlepšila a Tádžikové nemuseli kvůli práci odcházet od svých rodin do zahraničí.

Proste za to, aby muslimové v Tádžikistánu přicházeli ke Kristu.

Modlete se, aby se muslimové z Tádžikistánu pracující v zahraničí seznámili s křesťanskými přáteli a mohli díky nim slyšet evangelium.

Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka.

Jan 6,27

AFGHÁNŠTÍ UPRCHLÍCI V TÁDŽIKISTÁNU

Afghánci ze své vlasti prchají už řadu let, ale vlna odchodů ještě zesílila poté, co Tálibán začal otevřeněji pronásledovat a odstraňovat lidi nesouhlasící s jeho režimem. Tádžikistán je jednou ze zemí, které byly

ochotny přijmout afghánské uprchlíky, a v posledním roce tak afghánská populace v Tádžikistánu vzrostla zhruba na 5000 lidí. Velká část z těchto uprchlíků v zemi žije pět až deset let, mnozí i více. Tito Afghánci pocházejí ze všech hlavních etnických skupin žijících v Afghánistánu (Paštúnové, Hazárové, Tádžikové, Uzbekové atd.) a jsou to praktikující muslimové.

Kromě bezpečí ovšem Tádžikistán svým obyvatelům nemá příliš co nabídnout. Mnozí uprchlíci jen taktak přežívají. Navzdory blízkým kulturním a jazykovým

vazbám mají v Tádžikistánu jen malou naději na klidný a stabilní život. Asi 80 % uprchlíků, mužů i žen, je nezaměstnaných. Vzdělání dosažené v Afghánistánu není v Tádžikistánu uznáváno, hostitelská země jim poskytuje jen velmi malou podporu a tito lidé nemají ani naději na získání občanství. Na uprchlíky doléhají traumata z prožitého pronásledování a útěku, trpí depresemi, beznadějí, chudobou a všudypřítomným strachem z deportace zpět do Afghánistánu. Pro hrstku Ježíšových následovníků mezi nimi (odhaduje se na 300 až 400 lidí) se ke všem výše popsaným nesnázím přidává ještě i odmítnutí a vyloučení ze společnosti, a to především ze strany vlastních rodin.

Kdo může, hledá způsob, jak ze země odejít – především do Kanady nebo Spojených států. K odchodu ze země je ale potřeba mít sponzora, který ponese náklady a za nově příchozí se zaručí. Téměř všichni uprchlíci vkládají svou naději do této možnosti, cesta k ní je ale dlouhá a obtížná.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Proste, aby Bůh dával uprchlíkům naději do budoucna.

Modlete se, aby se k těm, kteří trpí traumaty, dostala profesionální pomoc a mohli být uzdraveni.

Ježíšovým následovníkům, kteří zakoušejí odmítnutí, vyprošujte vytrvalost a útěchu.

Jsem ponížěn,
bolestí se soužím,
avšak hradem je mi,
Bože, tvoje spása.

Žalm 69,30

14. DEN • 23. BŘEZNA

MÚNDŽIOVÉ V AFGHÁNISTÁNU

Múndžiové patří k ismá'ílijským muslimům a žijí v horských oblastech Afghánistánu. Již několik století obývají stejné údolí, díky čemuž si zachovali svou kulturu i jazyk. Živí se zemědělstvím a chovem dobytka. Velmi negativně na ně ale dopadají desítky let válčení. V důsledku chudoby a nerozvinuté infrastruktury se zdejší lidé obtížně dostávají k lékům, potravinám a vzdělání. Mají jen málo naděje do budoucna a žijí v každodenních obavách o živobytí.

V létě odvádějí Múndžiové svá stáda na pastviny vysoko v horách. Letní měsíce jsou pro ně obdobím dostatku, kdy si mohou plně vychutnat krásu vysokohorských údolí. Kromě těch islámských slávi Múndžiové v průběhu roku ještě i několik místních svátků, k jejichž oslavě se scházejí lidé i z okolí. Oslavují se takové události jako sklizeň hrášku nebo tradiční Nový rok.

Mezi Múndžiji nejsou žádná společenství křesťanů a většina lidí nemá k dispozici Písmo ve svém jazyce. Bůh ale na Múndžijce nezapomněl! Jistý muž v té oblasti měl sen, ve kterém viděl zářícího a vyvýšeného Ježíše, jak drží knihu a má moc přikázat dešti i bouřím, aby se utišily. Díky tomuto snu se tedy tento Múndžijec vydal na dlouhou cestu hledání „Ježíšovy knihy“ a pátrání po pravdě o něm. Modlete se, aby se i další Múndžiové vydali na cestu, na které naleznou Ježíše a obdrží jeho požehnutí!

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se za každodenní potřeby Múndžijců, kteří žijí v bídě a nemají přístup ke kvalitní zdravotní péči a vzdělání.

Modlete se za osvobození ze závislosti a za skutečnou naději do budoucna.

Modlete se, aby bylo Boží slovo čteno a ctěno v každé domácnosti a aby do nich dobrá zpráva o Ježíši přinášela život a světlo.

Můj Otec
pracuje bez přestání,
proto i já pracuji

Jan 5,17

MUSLIMOVÉ V NORSKU

Mariam sklonila hlavu, aby se vyhnula očnímu kontaktu s ostatními lidmi, zatímco se s nákupem potravin snažila skrz ulice Osla co nejrychleji dostat domů. Na hlavě měla vlněný hidžáb, který jí sice poskytoval ochranu před chladem nastupující zimy, také byl ale zdrojem nadávek, kterými ji někteří kolemjdoucí častovali. Mariam žije v Norsku pět let. Společně se svým manželem přišla z Afghánistánu, odkud uprchli před mnohem horší šikanou a hrozbou smrti. Žena tvrdě pracovala na tom, aby se naučila norský a dokázala se přizpůsobit odlišnému podnebí a jídlu. Mimo komunitu sdruženou kolem jejich mešity se rodině ale nepodařilo v Norsku najít žádné přátele, takže si Mariam není jistá, jestli se vůbec někdy bude v Oslu cítit jako doma.

Muslimové v Norsku tvoří jen asi 4 % obyvatelstva, mnozí nemuslimové je ale považují za hrozbu. Norští muslimové jsou téměř výhradně z první nebo druhé

Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst,
žíznil jsem, a dali jste mi pít,
byl jsem na cestách, a ujali jste se mne.

Matouš 25,35

generace imigrantů a většinou žijí ve velkých městech. Norové žijící ve venkovských oblastech mívají s muslimy jen minimální kontakt, průzkumy ale ukazují, že velká část původních obyvatel se staví proti přistěhovalectví z muslimských zemí a kontaktu s muslimy se vyhýbá. Mnozí přistěhovanci potvrzují, že se už setkali s předsudky nebo šikanou.

Norsko je známé jako křesťanská země a má silnou misionářskou tradici. V dřívějších stoletích patřili Norové mezi národy, které vysílaly do světa nejvíce misionářů. V dnešní době ale do nějaké církve pravidelně dochází jen menšina Norů.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se za muslimské přistěhovance v Norsku, aby se dokázali přizpůsobit novému způsobu života.

Modlete se za norské křesťany, aby se jejich srdce znovu rozhořela pro misií a snažili se aktivně zasáhnout Ježíšovou láskou muslimy, kteří žijí mezi nimi.

Proste za to, aby muslimové v Norsku přicházeli k Ježíši a nacházeli společenství, do kterých by mohli patřit.

MUSLIMOVÉ V KOSOVU

Rodiče Matky Terezy se narodili v Kosovu. Ve starověku tvořila oblast Kosova jádro království Dardanů, kam křesťanskou zvěst poprvé přinesl apoštol Pavel (Římanům 15,19).

Kosovo je zemí s největším podílem muslimů v Evropě (zhruba 92 %). Křesťané jsou v menšině a všichni společně tvoří asi 7 % populace (katolíci, pravoslavní a protestanti). Muslimové a křesťané se povětšinou vzájemně tolerují, ale v poslední době se objevují snahy některých extremistických skupin o re-islamizaci Kosova. Tyto tendence představují pro budoucnost země hrozbu.

Mezi roky 2000 a 2008 zaznamenaly evangelikální církve výrazný růst a odhaduje se, že dnes víru v Ježíše Krista vyznává na 12 000 lidí. V roce 2007 byly díky Zákonu o náboženských právech a svobodách protestantské církve oficiálně uznány státem a možnost konvertovat a svobodně se hlásit k jinému náboženství od té doby zaručuje ústava. Mnozí Kosované jsou otevření evangeliu, nicméně noví věřící často zakoušejí nátlak od svých rodin a svých bývalých přátel.

Když jsme tedy
ospravedlněni z víry,
máme pokoj s Bohem
skrze našeho Pána
Ježíše Krista.

Římanům 5,1

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se za mladé lidi, kteří ve velkém počtu odcházejí do západní Evropy, kde hledají lepší život. Modlete se, aby na svých cestách poznali Ježíše Krista.

Modlete se za zakládání sborů v Kosovu. Je mnoho oblastí a vesnic, ve kterých nepůsobí žádná církev. Je třeba, aby na žeh bylo vysláno více dělníků. V Kosovu také stále žije mnoho etnických skupin, které nejsou zasaženy evangeliem. Jedná se například o Srby, Bosňáky, Turky, Gorany, ale také početné komunity Romů, Aškalů a balkánských Egyptanů (romská etnická skupina).

Proste o pokoj v severním Kosovu, kde narůstá napětí mezi Kosovem a Srbskem. Roste zde potřeba skutečného pokoje a usmíření skrze Ježíše Krista.

17. DEN • 26. BŘEZNA

BOSŇÁCI

Během společného oběda se v obýváku jedné bosňácké rodiny kdosi zeptal pětiletého Namika, proč se jeho otec nechodí modlit do mešity tak jako ostatní muži. Malý chlapec bezelstně odpověděl, že do mešity nechodí, protože je křesťan. To vyvolalo pozdvižení a mnoho otázek o Namikově otci. Hosté byli pobouřeni, ale zároveň je víra, o které malý chlapec mluvil, zaujala.

Bosňáci jsou nezasaženou etnickou skupinou žijící v jihovýchodní části Evropy. Za svůj vlastní stát považují Bosnu a Hercegovinu. Etnické čistky během poslední války ovšem změnilly národnostní a geografické rozložení obyvatelstva země. Ze zhruba tří milionů Bosňáků jeden milion žije mimo Bosnu a Hercegovinu. Nejvíce Bosňáků se nachází v regionu Sandžak rozprostírajícím se mezi Černou Horou a Srbskem – především ve městě Novi Pazar na srbské straně. Mnoho Bosňáků se také usadilo v zemích jako Rakousko, Německo, Švýcarsko, Kanada, Švédsko, Turecko a Spojené státy. Každým rokem odcházejí z Bosny a Hercegoviny další a další lidé.

Přestože většina obyvatel Srbska jsou pravoslavní křesťané, Bosňáci o evangeliu nevědí téměř nic. Většina patří k sunnitským muslimům, ale historicky mezi nimi sehrál důležitou roli také súfismus. Muslimská identita pro mnohé Bosňáky představuje spíše kulturní kořeny než vlastní náboženskou víru. Islám považují za základ své kultury. Evangelikální křesťané tvoří mezi Bosňáky pouze 0,03 %.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezhynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.

Jan 3,16–17

NÁMĚTY
K MODLTBÁM

Modlete se za uzdravení válečných zranění Bosňáků z devadesátých let a za smíření s dalšími etnickými skupinami v regionu.

Modlete se, aby Bosňákům, kteří žijí a pracují v zahraničí a znají Ježíše, ležela jejich domovina na srdci.

Modlete se, aby Bůh proměňoval postoj Bosňáků ke křesťanům a aby byli citliví na zvěst evangelia.

ZEMĚTŘESENÍ V TURECKU A SÝRII

Ničivé zemětřesení, ke kterému došlo na začátku roku 2023, bylo pro mnoho lidí velmi traumatizující. V Turecku zemřelo nejméně 50 783 lidí a 107 204 jich bylo zraněno. Sýrie hlásila přes 8000 úmrtí a 5000 zraněných. Zničeny byly také dvě nemocnice a 520 000 domů, takže miliony Turků a Syřanů přišly o své domovy.

Ti, kteří přežili, stále trpí traumaty způsobenými touto zkušeností. Mnozí přišli o své domovy a blízké a s tím vším i o naději do budoucna, a to obzvláště v Sýrii, kam nedorazila téměř žádná pomoc. Lidé zůstali tváří v tvář naprosté destrukci zcela bezbranní.

I uprostřed všeho toho chaosu se ale zjevoval Bůh. Křesťané v Sýrii a Turecku otevřeli svá srdce a poskytl uprchlíkům útočiště v kláštrech a kostelech.

Sahin je ve své rodině prvním, kdo následuje Krista. Kvůli jeho víře jím příbuzní a přátelé opovrhovali. Když ale on a jeho rodina během zemětřesení přišli o svůj domov, Sahinovi křesťanští přátelé pomohli pro jeho příbuzné, přátele a sousedy zajistit stany. Jejich ochota pomoci na Sahinovu rodinu velmi zapůsobila a otevřela jejich srdce k přijetí dobré zprávy o Ježíši.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby se k lidem zasaženým zemětřesením dostala potřebná pomoc, aby byla vybudována nová infrastruktura, nové domy a mohlo dojít k tělesnému i duševnímu uzdravení tamních obyvatel.

Proste, aby Bůh nadále poskytoval útěchu, milost a lásku těm, které zemětřesení postihlo.

Modlete se, aby byli křesťané svědectvím o lásce, milosti a dobrotě a aby v důsledku jejich svědectví lidé přicházeli k evangelium.

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním.

Žalm 103,2–4

TURKMENI V ÍRÁNU

Odjždíme taxíkem z autobusové zastávky v Gorgánu, hlavním městě provincie Golestán, směrem do obytných čtvrtí města. Ukáže se, že řidič taxíku je Turkmen. Je velmi pohostinný a pozve nás k sobě domů na *iftár*, první jídlo po půstu. Nedávno odešel ze svého kancelářského zaměstnání kvůli korupci mezi nadřizenými a nyní se snaží uživit svou pětičlennou rodinu jako taxikář. Všichni jsou oddaní sunnitští muslimové. Po jídle mluvíme o Bohu a o tom, co víra znamená pro křesťany a co pro muslimy. Celý rozhovor se nese v duchu respektu a úcty. Zdá se, že se tato rodina s následovníky Mesiáše setkává poprvé.

Věděli jste, že na severovýchodě Íránu žijí Turkmeni? Obývají především provincii Golestán na východ od Kaspického moře. Turkmeny poznáte na první pohled podle jejich barevného oblečení. Žijí podle vlastní kultury a s Turkmeny v Turkmenistánu je pojí jen málo. Ve škole se učí perštinu, protože turkmenština se nevyučuje. Ve své vlastní řeči tedy neumějí číst ani psát. Proto je pro ně často obtížné najít si práci na vyšších pozicích.

Není známo, že by mezi zhruba jedním milionem Turkmenů v této provincii byli nějakí křesťané. A být v této komunitě přijat jako cizinec je obtížné.

Turkmenská menšina v Íránu je na první pohled přehlížena. Bůh je ale vidí a chce i mezi nimi vybudovat své království.

Nuže, králové, mějte rozum, dejte na výstrahu, soudcové země!
Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním.

Žalm 2,10–11

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se, aby Ježíš k Turkmenům v Íránu povolal své učedníky a aby se misijním pracovníkům dařilo se mezi nimi usadit.

Modlete se, aby se perští věřící nadchli pro myšlenku zasáhnout Turkmeny evangeliem.

Modlete se, aby se turkmenské komunity v Íránu rozvíjely a mohly pociťovat Boží lásku.

ÍRÁNCI V EVROPĚ

Mahmúd, íránský uprchlík žijící v Evropě, pravidelně chodil do místní církve s nadějí, že její církev díky tomu podpoří, a on tak snáze získá statut uprchlíka. Na bohoslužbách tedy mohl vidět, jak křesťané uctívají Boha a poznal také různé způsoby praktikování pústu. Protože byl Mahmúd alkoholikem, inspirovalo ho křesťanské pojetí pústu k závazku vyhýbat se alkoholu po dobu 40 dní. Třicátý devátý den na něj ale dolehlo pokušení a koupil si láhev pití. Po prvním loku se však začal modlit k Pánu: „Ježíši, pokud existuješ, pomoz mi dokončit púst!“

Mahmúdova rodina i přátelé byli následně svědky neuvěřitelné proměny, jíž muž prošel. Ježíš jej od závislosti na alkoholu osvobodil a Mahmúdovo působivé osobní svědectví a jeho proměněný život se staly inspirací pro mnoho dalších lidí.

V posledních letech hledá v Evropě útočiště mnoho lidí z Íránu, kteří sem přicházejí hlavně kvůli společenské nespravedlnosti, politickému přesvědčení nebo náboženskému pronásledování. Tito lidé se vydávají na cestu do Evropy s nadějí na bezpečný život, hledají místo, které by mohli považovat za domov a našli tam svobodu a nové příležitosti do budoucna. Zároveň také mnoho Íránců hledá pravdu, naději a duchovní útočiště.

Odpovědí na jejich hledání může být Ježíš. Napříč stoletími prokazoval soucit a pomáhal lidem s jejich nejhlubšími potřebami i v nejtěžších zápasech. I dnes je v Evropě Ježíš přítomný nejen mezi Íránci, ale i dalšími lidmi, kteří hledají útočiště. Otevírá jim náruč ve chvílích jejich největšího utrpení a nabízí jim útěchu, uzdravení, svobodu, spásu a naději.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby Bůh zápas a těžkosti íránských uprchlíků v Evropě použil k tomu, aby je přitáhnul blíže k sobě.

Modlete se, aby se íránské muslimové hledající pomoc setkávali s Ježíšem a nacházeli v něm skutečné útočiště a útěchu.

Modlete se, aby křesťanské církve byly k Íráncům otevřené a uměly jim poskytnout péči, společenství a bezpečí.

Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině.

Efezským 2,19

---

21. DEN • 30. BŘEZNA

PLAVBA PŘES STŘEDOZEMNÍ MOŘE

V červnu 2022 při pokusu o překonání Středozemního moře v přeplněné lodi mířící do Řecka utonulo přes 500 mužů, žen a dětí, kteří chtěli hledat azyl v Evropě. Loď byla napěchovaná migranty z Egypta, Sýrie, Pákistánu, Palestiny a dalších zemí. Ti se domluvili s pašeráky, kteří jim slíbili transport z Libye do Řecka. Loď ale nebyla bezpečná, navíc byla i hrozně přeplněná. Podle svědectví přeživších na lodi došlo jídlo a voda už druhý den plavby a lidé na palubě začínali umírat ještě před tím, než se pátého dne loď potopila, což přineslo smrt také stovkám dalších.

Není přesně známo, kolik lidí se každoročně o překonání Středozemního moře pokusí. Mezinárodní organizace pro migraci (OIM), spadající pod OSN, odhaduje, že v loňském roce se přes Středozemní moře přeplavilo 80 000 lidí, což je více než kdykoliv předtím. OIM má také záznamy o zhruba 2000 úmrtích při neúspěšných pokusech přeplavit Středozemní moře; nikdo však neví, kolik lidí zemřelo, ale nebylo nikdy nalezeno.

Většina migrantů, kteří se touto cestou vydávají, jsou muslimové prchající před válkou, politickým násilím, bídou a beznadějí. Věří, že v Evropě budou mít možnost pracovat a v míru se postarat o své rodiny. Mnozí vůbec netuší, jakým rizikem je vstoupit na palubu pašeráckého plavidla.

Existuje celá řada organizací snažících se pomoci migrantům, kteří se dostanou na břeh v Řecku nebo Itálii. Zdrojů mají ale málo a počet zoufalých uprchlíků narůstá. Vlády evropských zemí vyjednávají, kolik uprchlíků mohou přijmout, mnozí z nich ale uvíznou už v uprchlických táborech na druhé straně Středozemního moře nebo se stanou obětmi obchodu s lidmi.

21
NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby muslimští uprchlíci našli lepší život, v nějž doufají, když přeplouvají Středozemní moře, a aby se v Evropě setkali s Bohem.

Modlete se za ochranu pro uprchlíky na jejich nebezpečné pouti.

Modlete se za organizace pomáhající muslimům, aby měly dostatek zdrojů k praktické i duchovní pomoci.

I kdybych vzlétl na křídlech
jitřní záře, chtěl přebývat
při nejzazším moři,
tvoje ruka mě tam doprovodí,
tvá pravice se mě chopí.

Žalm 139,9–10

EGYPT

V Egyptě žije asi 112 milionů lidí. Oficiálně je 90 % z nich muslimů a 10 % koptských křesťanů. V tomto státě ale najdeme i další křesťany, kteří svou víru praktikují tajně.

Šestiletý Mohamed se zúčastnil křesťanského setkání pro děti bez domova a poté, co slyšel o Ježíši, vyznal, že mu chce patřit. Každý mohl vidět, že se Mohamed po rozhodnutí odevzdat svůj život Ježíši změnil k lepšímu. Jeho matka za to byla vděčná. Někteří lidé ale Mohamedově rodině vyhrožovali, že jeho počínání oznámí tajně policii, což by vystavilo Mohameda s jeho matkou i celou místní misijní organizaci velikým problémům. Mohamed se svou matkou a celou rodinou byli proto donuceni se z Egypta odstěhovat a skrývat se. V Egyptě jsou kostely během bohoslužeb oficiálně chráněny policií. Konvertovat je ale muslimům zakázáno. Nesmějí ani hledat pravdu, ačkoli nic na světě nemůže zastavit Ježíše v tom, aby se dal poznat lidem, kteří jej

hledají s upřímným srdcem. Cena, kterou zaplatí noví věřící za svou víru v Krista, je dosti vysoká. Konvertité mohou přijít o práci, své děti, rodiny a své dědictví. Právo šaría trestá opuštění islámu pronásledováním, či dokonce smrtí.

Abdulláh, muslimský lékař, chtěl přestoupit ke křesťanství, svou novou víru ale nemohl veřejně vyznat. Jeho žena totiž pocházela z velmi zbožné muslimské rodiny a jeho děti studovaly na univerzitě al-Azhar, která připravuje budoucí muslimské misionáře. Abdulláha přivedl ke křesťanství soused, který vždycky pomáhal potřebným a ke všem se choval hezky, i když mu druzí ubližovali. Abdulláh svého souseda pozoroval a kladl si otázku, jak je možné, že je ten člověk tak jiný.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se za hledající v Egyptě, aby kolem sebe viděli příklady věrných křesťanů.

Modlete se, aby noví věřící mohli růst v učenictví a víře.

Modlete se, aby křesťané prokazovali lásku svým muslimským sousedům praktickými způsoby – například jim pomohli s hledáním vhodného zaměstnání a dalšími věcmi – a aby byla na křesťanech vždycky patrná Kristova láska.

Budete mě hledat
a naleznete mě,
když se mne budete dotazovat
celým svým srdcem.

Jeremjáš 29,13

AMMÁN V JORDÁNSKU

Zatímco zvony kostelů vyzvánějí, k modlitbám do mešit věřící svolávají muezzinové. V kavárně na Duhové ulici vyesedává dvaadvacetiletý mladík a potahuje z e-cigarety. Pastýř po ulici vede stádo 25 ovcí a musí se s nimi při tom vyhýbat projíždějícím autům. Malinkatý žlutý taxík předjíždí velké terénní auto land cruiser ze Saúdské Arábie. Zářivě bělostná sídla v zámožné čtvrti Abdún kontrastují se šedivými bytovkami v prašné čtvrti Afráfíja. Filipínské služebné se na ulici míjejí s uprchlíky ze Súdánu. Zatímco se vysokoškolská studenta procházejí po knihkupectví, předškoláci vybíhají z brány mateřské školy přímo do náručí svých čekajících rodičů.

Čtyřmiliónový Ammán v Jordánsku je mozaikou lidí nejrůznějšího věku, postavení, původu a náboženství.

Podobně jako Násér, který pronajímá byty, nebo Egyptan Jahjá, pracující jako správce budovy, jsou v Ammánu proto, aby vydělali dostatek peněz pro své rodiny a mohli svým dětem poskytnout vzdělání. Doléhají na ně rostoucí ceny potravin, jsou ale vděční, že mají kde bydlet. Mezi jejich sousedy patří uprchlíci, kteří získali povolení a teď jen čekají, až dostanou víza pro cestu do dalších destinací, kde chtějí hledat nový život.

Více než 97 % Jordánců jsou muslimové. Někteří jsou zbožní a pětkrát denně se modlí v mešitě. Jiní jsou věřící jen podle jména. Třetí skupina se považuje za ateisty. Slyšel někdo z těchto lidí o vztahu, který mohou mít se všemocným Bohem? Díky Bohu za křesťany v Ammánu, kteří jim mohou ukázat cestu ke spáse.

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se, aby ti, kteří hledají odpovědi na své otázky, měli příležitost setkat se s věřícími a dozvědět se o dobré zprávě evangelia.

Modlete se, aby ti, kteří procházejí nějakou bolestí, slyšeli Boží hlas promlouvat skrze jeho Slovo, které se ve městě káže.

Modlete se, aby lidé v Ammánu na svých mobilních telefonech nacházeli slova pravdy nebo videa o Spasiteli a uvěřili mu.

Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.

Efezským 2,8–9

---

24. DEN · 2. DUBNA

FULBOVÉ V GHANĚ

Fulbové (také nazývaní Fulani) jsou nomádští pastevci pocházející z oblasti rozkládající se od Senegalu po Niger. Prudký populační růst a ozbrojené konflikty v mnoha západoafrických zemích je donutily přesunout se do jižnějších oblastí, kde našli útočiště a pastviny pro svá stáda. V Ghaně žije více než jeden milion Fulbů.

Mnozí z těchto obyvatel v Ghaně žijí už ve druhé nebo třetí generaci a usadili se i v okolních vesnicích, kde si vystavěli hliněná obydlí nebo přebývají ve stanech. Kvůli tomu, že se v Ghaně sice narodili, ale nejsou Ghaňané, se často setkávají s různými formami útlaku a mívají jen omezený přístup k veřejným službám.

Tyto předsudky stavějí Fulby do různých obtížných situací. Dětem a ženám se zpravidla nedostává zdravotní péče, děti navíc ani nechodí do škol. Fulbové tedy bývají izolovaní a ti mladší z nich se snadněji nechají přesvědčit, aby se přidali k islamistickým teroristickým skupinám.

Sulejman je oddaný fulbský muslim, který se narodil v Ghaně. Navštěvoval místní školu Koránu a dostal také příležitost studovat islám v Libyi. Tam byl naverbován islamistickou teroristickou skupinou, aby odešel na Blízký východ a bojoval proti křesťanům ze Západu, kteří údajně zabíjejí muslimy.

Jedné noci se Sulejmanovi zjevil Ježíš a ve snu ho varoval, aby do této války neodcházel, protože by v ní přišel o život. Sulejman dostal strach, a tak svým spolubojovníkům řekl, že je nemocný a nemůže s nimi do války odjet. Ostatní extremisty jeho rozhodnutí velmi rozzlobilo a vyhrožovali mu, takže Sulejman musel nakonec odejít ze země.

Sulejman se poté vydal hledat odpovědi na své otázky a také nějaké místo, kam by mohl patřit. Procestoval při tom mnoho zemí a v jedné z nich se seznámil s křesťany, kteří mu pomohli pochopit jeho sny. Sulejman přijal Ježíše a absolvoval učednický program pro fulbské věřící.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby církev v Ghaně svou službu zaměřila i na Fulby žijící mezi nimi.

Modlete se, aby Fulbové nacházeli přijetí a lásku v Ježíši.

Modlete se za fulbské křesťany, kterých je jen málo, aby byli silní a stateční a aby se jim dostávalo povzbuzení k vytrvalosti, i když je jejich vlastní rodiny kvůli víře odmítají.

Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.

Jan 6,37

FULBOVÉ V GUINEJI

Binta a všech 80 spolužaček a spolužáků v její třídě nadšeně vyskočili na nohy. Jejich učitel s sebou na hodinu dneska přinesl tu velkou knihu plnou napínavých příběhů! Binta má v oblíbě hlavně příběhy o dobrodružstvích proroka Josefa. Chodí do čtvrté třídy křesťanské školy v Guineji v západní Africe. Obyvatelé této země jsou z 80 % muslimové, v zemi ale vládne sekulární zřízení, které umožňuje svobodu vyznání, a to dokonce i ve školách. Binta a také většina dětí z její třídy pocházejí z muslimských rodin.

Čtení a psaní Bintě stále příliš nejde, protože výuka ve škole je převážně ve francouzštině a nebývá ani příliš zajímavá. Její rodiče, stejně jako 70 % obyvatel, neumějí

číst a psát vůbec. Důležitější pro tyto lidi je, aby jejich děti uměly zпамěti recitovat sůry z Koránu. Jsou hrdí na to, že to byli jejich předkové, kdo do subsaharské Afriky přinesli islám. Jejich tradiční pastevecký způsob života ale zaniká s tím, jak mizí dobré pastviny, a tak se nově usazují ve městech.

Stejně jako jejich nomádští předkové i guinejští Fulbové rádi cestují. Nebezpečná cesta do Evropy pro mnohé z nich představuje jedinou naději na hmotnou stabilitu a budoucnost. Binta nikdy nezapomene na loučení se svým bratrance Mamadou, který z domova odcházel s velkými sny o úspěchu a blahobytu. Jak se mu asi daří? Binta doufá, že její bratranec důvěřuje Bohu a zakouší na své dlouhé cestě jeho ochranu stejně jako prorok Josef.

Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim,
neboť takovým patří království Boží.

Lukáš 18,16

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Modlete se, aby učitelé v křesťanských školách byli odvážní a biblické příběhy učili s citlivostí k místní kultuře.

Modlete se, aby zvyky a tradice nebránily lidem objevit pravdu o Ježíši.

Proste, aby mladí lidé v Guineji využili svou tvořivost a své dovednosti k budování země a přispěli k její proměně k lepšimu – tak jako to udělal i Josef.

NOC MOCI

Muslimové si připomínají celou řadu historických událostí, ale žádná z nich není tak důležitá jako připomínka prvního zjevení Koránu proroku Mohamedovi. Právě tuto událost si muslimové připomínají během Noci moci neboli *Lajlat al-Qadr*, známé též jako Noc osudu.

Říká se, že se Mohamed často uchýlil do jeskyně Hira na okraji Mekky, kde se celé dny věnoval meditaci. Tento čas prý trávil přemýšlením o tom, jak vyřešit všechny problémy, s nimiž se lidé kolem něj potýkali.

V roce 610 v měsíci ramadánu navštívil Mohameda archanděl Gabriel (arabsky Džibríl), který mu zjevil první verše Koránu. S tímto zvláštním zjevením se poté Prorok svěřil své ženě Chadídže. Ta jej vyslechla a poslala za svým bratrancem Waraqou, který byl vzdělavcem. Ten Mohamedovi potvrdil, že byl vybrán k tomu, aby se stal prorokem, a je Bohem povolán, aby vedl lid k uctívání jediného Boha a motivoval je ke spravedlivému životu.

Příběh Mohamedova zjevení je pro muslimy inspirací, obzvláště během posledních deseti dnů ramadánu, kdy se Noc moci odehrává. Konkrétně připadá pravděpodobně na 26. den měsíce. V mešitách při této příležitosti probíhají intenzivní bohoslužby, předčítá se z Koránu a věřící se horlivě modlí. Mnozí muslimové věří, že modlitby přednesené během Noci moci jsou tisíckrát účinnější než modlitby přednesené v jiný den.

**O Noci moci čekají muslimové na zjevení od Boha.
Modleme se, aby k němu opravdu došlo.**

NÁMĚTY K MODLITBÁM

Mnoho muslimů zakusilo během Noci moci sny a vidění, ve kterých se jim zjevil Ježíš. Modlete se, aby se skrze Ježíše mnohým dostalo zjevení od Boha, po kterém touží.

Modlete se, aby muslimové, kteří usilují o zjevení, měli příležitost setkat se s křesťany, kteří by jim pomohli pochopit zjevení Boha, které máme v Ježíši.

Modlete se, aby o této noci velkých očekávání lidé nacházeli to, co hledají.

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno..

Matouš 7,7

MALAJCI Z RIAU V INDONÉSII

„Už jsi slyšel o *Lajlat al-Qadr* neboli Noci moci?“ zeptal se Laman misijního pracovníka, když společně popíjeli kávu. Laman je Riau Malajec, kterých v Indonésii žije 2,2 milionu.

„*Lajlat al-Qadr* je ta nejdůležitější noc v roce. Bariéra mezi nebem a zemí je v tu chvíli nejtenčí. Modlitby jednoho šťastlivce budou vyslyšeny, a to se vším všudy! Jen si to představ!“

„Proč zrovna o této noci?“ zeptal se misionář.

„To je dobrá otázka. Nocí moci si připomínáme chvíli, kdy byl proroku Mohamedovi poprvé zjeven Korán.“

„Za co se budeš té noci modlit ty, Lamane?“

Když Laman pomyslel na své rodiče, kteří nedávno zemřeli, vstoupily mu do očí slzy. Období pandemie covidu bylo náročné a společné obědy, které pořádal, aby se lidé při jídle za jeho rodiče modlili, musely být skromnější, než by si přál. Bylo mu těžko u srdce z pomýšlení, že osud jeho rodičů závisí výhradně na modlitbách zbývajících členů rodiny. Povzdechl si: „Mojí největší touhou je, aby můj otec a matka našli přijetí u Alláha. Kéž by všechny jejich hříchy byly odpuštěny.“

Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny,
a já vám dám odpočinout. ...
Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.

Matouš 11,28–30

V průběhu Noci moci budou Malajci z provincie Riau hledat milost u Alláha. Modlete se, aby se jim otevřely oči a viděli, že Bůh přijímá každého, kdo k němu přijde.

Modlete se, aby muslimové z řad Malajců z Riau poznali, že svá materiální i rodinná břemena mohou předat Ježíši a že on jim dá odpočinutí.

Proste, aby Duch svatý povzbuzoval křesťany v provincii Riau k tomu, aby s odvahou sdíleli evangelium s muslimy.

28. DEN • 6. DUBNA

ČAMOVÉ V KAMBODŽI

Čamové pocházejí ze starodávného království Čampa, které se rozkládalo na území dnešního Vietnamu. Velká část Čamů přesídlila do Kambodži, kde vytvořili etnickou skupinu Západních Čamů, dnes považovanou za samostatné etnikum. To tvoří 3 % kambodžské populace – asi 600 000 lidí.

Většina Kambodžanů jsou khmerského etnika a hlásí se k buddhismu. Západní Čamové jsou ale téměř výhradně muslimové a žijí téměř v každé provincii Kambodži. Nejvíce jsou zastoupeni v provinciích Kampong Čam a Kampong Čniámng. Těmito oblastmi protékají také významné řeky.

Některí Čamové praktikují zvláštní formu islámu, která se nevyskytuje nikde jinde. Vyvinula se tak, že se vlastní tradice a zvyky Čamů smísily s islámem, který do Kambodži přinesli arabsí obchodníci. Islámské misijní organizace ale v Kambodži vedou věřící k vyznávání běžnějších forem islámu, které se praktikují po celém světě.

Nop je 84letá čamská žena žijící v Kambodži. Jedna její známá, která je křesťankou, jí darovala audionahrávku Nového zákona v čamštině. Nop strávila poslechem nahrávky celý den a pokračovala v poslechu Nového zákona i každý další den, až jednou svou přítelkyni překvapila otázkou, zda by nemohla být pokřtěna. Její přítelkyni tento dotaz zaskočil, protože Nop o křtu předtím nic neřikala. Nop se ale už sama dozvěděla vše potřebné, když poslouchala Boží slovo. Boží slovo je zkrátka živé a působí v lidských srdcích.

A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli?

A jak mohou uslyšet,
není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?

A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání?
Je přece psáno: „Jak vítaný je příchod těch,
kteří zvěstují dobré věci!“

Řimanům 10,14–15

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Nový zákon je v čamštině dostupný v tištěné i audio podobě. Modlete se, aby se Bůh lidem zjevoval a mohli přicházet k Ježíši pokaždé, když Boží slovo čtou nebo poslouchají.

Modlete se, aby se mezi Čamy dostalo více křesťanských misionářů.

Modlete se, aby Čamové měli více příležitostí slyšet evangelium.

AFAROVÉ V ETIOPII

Afarové jsou etnickou skupinou žijící převážně v západní Africe v Etiopii, Džibutsku a Eritreji. Jedná se téměř výhradně o muslimské etnikum, křesťanů je mezi nimi méně než 0,5 %. S počtem dvou milionů příslušníků jde tedy jen o malou etnickou skupinu, danou oblast ale obývají již po mnoho staletí a sami o sobě prohlašují, že jsou potomci Cháma, syna Noemova. Kam až paměť sahá, Afarové se hlásí k islámu. Zmínku o nich jako muslimech najdeme už v těch nejstarších dochovaných záznamech. Pozůstatky jejich původní spirituality se ale stále projevují v některých zvycích, které dodržují – jde například o nošení amuletů, věštění a lidovou magii.

Nejvíce Afarů žije v Etiopii – zhruba 1,5 milionu. Většina jich vede nomádský život a živí se jako pastevci. Někteří pak pracují v solných dolech Danakilské prolákliny, kde přežívají navzdory suchu a horku už po generace.

Existuje však mnoho překážek, které Afarům brání v tom, aby slyšeli evangelium. Jejich nomádský způsob života, kulturní identita silně spjatá s islámem a tlak na to, aby zachovali tradiční kmenovou víru, způsobují, že je velmi obtížné s nimi sdílet dobrou zprávu o Ježíši. Sucho a hlad přinutily mnoho Afarů usadit se v městských oblastech, kde mají přece jen o něco více možností setkat se s křesťany. Taková setkání jsou ale stále spíše vzácná.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby Afarové měli sny a vidění o Ježíši, které je přimějí, aby ho hledali.

Modlete se, aby misijní služby v Etiopii tvořivým způsobem sdílely s Afary evangelium.

Proste Pána, aby Afarům žehnal a dával jim poznat, jak moc je miluje.

Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne?

Lukáš 15,4

---

30. DEN • 8. DUBNA

MAUROVÉ V MAURITÁNII

Mauritánie je islámská republika ležící v západní Africe. Většinu rozlohy země zabírá poušť a klima je v této oblasti horké, suché a větrné. Rozloha Mauritánie odpovídá rozloze Španělska a Francie dohromady, na rozlehlém území žije ale pouze 4,3 milionu obyvatel. Obyvatelstvo je etnicky rozmanité: Mezi dvě největší skupiny obyvatel patří Bidanové, také označovaní jako „bílí Maurové“, tvořící 30 % obyvatelstva, a Haratinové, „černí Maurové“, kterých je 40 %. V obou skupinách se mísí berberský a arabský kulturní vliv a jsou téměř výhradně muslimské.

Většina maurských rodin žila ještě před dvěma až třemi generacemi nomádkým způsobem. Dlouhodobá sucha ale přinutila více než milion lidí k přesunu do hlavního města Nuakšottu, kde se věnují především obchodu.

Pozoruhodné postavení mají v maurské společnosti ženy. Příkladem takové význačnosti je žánr výhradně ženské poezie zvaný „tebra“. Básně tohoto žánru skládají pouze ženy a přednášejí je před výhradně ženským publikem.

Jako symbol společenského postavení je podle maurských zvyklostí vnímána také obezita u žen. Mezi Maury totiž panuje přesvědčení, že pokud má muž stíhlou ženu, znamená to, že jí nedokáže materiálně zajistit. Tento postoj pak ale vede i k nebezpečnému přejídání se, někdy dokonce suvenému, aby daná žena upoutala pozornost svého bohatého manžela. Mezi další problémy, kterým maurské ženy musejí čelit, patří ženská obřízka a nucené sňatky dětí. Na pozadí těchto praktik je vidět snaha učinit maurské dívky atraktivnější, a finančně tak zabezpečit rodinu.

NÁMĚTY
K MODLITBÁM

Modlete se, aby maurské ženy poznaly, jak je Bůh miluje a jakou mají v jeho království hodnotu.

Modlete se, aby Boží láska a spása byly zjeveny všem obyvatelům Mauritánie.

Modlete se, aby různé kmeny žijící v Mauritánii v Kristu našly naplnění zaslíbení spásy a pokoje.

Blahoslavená,
která uvěřila,
že se splní to,
co jí bylo řečeno
od Pána.

Lukáš 1,45

SLOVO ZÁVĚREM

TADY. TAM. A VŠUDE!

Apoštol Pavel napsal:

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.

1. Timoteovi 2,2–4

JAK SE MODLIT DÁLE?

- Modlete se za muslimy, které znáte a kteří žijí ve vašem okolí.
- Zeptejte se křesťanů sloužících mezi muslimy, jak se za ně můžete modlit.
- Modlete se za muslimy v průběhu celého roku, například když se scházíte s dalšími křesťany, a povzbuzujte své přátele k účasti na *30 dnech modliteb za svět islámu*.

DALŠÍ NÁMĚTY K MODLITBÁM

- Modlete se, aby politici s muslimskou většinou ve svých zemích usilovali o mír a svobodu.
- Modlete se, aby muslimské národy, kmeny a komunity v různých oblastech světa měly přístup k evangeliu a aby na zvěst o Kristu reagovaly.
- Proste, aby jednotlivci i celé rodiny zakusili Boží požehnání, poznali pravdu a byli spaseni.

Děkujeme, že jste se letos zúčastnili
30 DNÍ MODLITEB ZA SVĚT ISLÁMU.

Máme naději, že vás tato příručka motivovala k modlitbám za svět islámu po celý rok.

A hand holding a lit lantern against a dark blue background with bokeh lights. The lantern is black with a glass body and a lit candle inside. The background is a gradient of dark blue to black, with several out-of-focus light circles in shades of yellow and white.

KONTAKT A DALŠÍ INFORMACE

Budeme vděční za informace, jak vás příručka **30 DNÍ MODLITEB** ovlivnila.

Napište nám na: info@pray30days.org

Podpořte iniciativu 30 dní modliteb, aby mohla příručka vycházet i nadále:
www.pray30days.org/donate

Další modlitební příručky a inspiraci k modlitbám naleznete na:
www.worldprayerguides.org

www.pray30days.org

“

A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

– Filipským 1,9–11

30 DNÍ MODLITEB

ZA SVĚT ISLÁMU

10. BŘEZNA – 8. DUBNA 2024

TADY, TAM A VŠUDE.